

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2015/63**av den 21 oktober 2014****om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 ⁽¹⁾, särskilt artikel 103.7 och 103.8, och

av följande skäl:

- (1) Enligt direktiv 2014/59/EU ska medlemsstaterna utforma finansieringsarrangemang för att försäkra sig om att resolutionsmyndigheterna förfogar över de resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter de behöver. Dessa finansieringsarrangemang bör förses med tillräckliga finansiella medel för att ramen för resolution ska fungera ändamålsenligt, och det bör därför finnas en befogenhet att kräva in förhandsbidrag till finansieringsarrangemangen från de institut som är auktoriserade inom respektive territorium, inklusive unionsfilialer (nedan kallade *institut*).
- (2) Medlemsstaterna är inte bara skyldiga att uppbära förhandsbidrag till finansieringsarrangemangen för resolution från institut, utan enligt artikel 103.1 i ovan nämnda direktiv även från filialer inom unionen. Filialer inom unionen omfattas också av kommissionens befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 103.7 och 103.8 i samma direktiv. Eftersom det enligt artikel 47 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾ emellertid är medlemsstaterna som är ansvariga för kraven och förfarandena för tillsyn av filialer inom unionen är många av de riskjusteringsmått som fastställs i denna delegerade förordning inte lämpliga att tillämpas direkt på dessa filialer. Även om filialerna inte omfattas av denna förordning kan de dock ändå komma att omfattas av en särskild ordning som fastställs av kommissionen i en framtida delegerad akt.
- (3) Enligt artiklarna 6, 15, 16, 95 och 96 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽³⁾ ska, eller kan, vissa värdepappersföretag som har auktoriserats att endast tillhandahålla begränsade tjänster och verksamheter undantas från vissa kapital- och likviditetskrav. Således bör många av måtten för riskjustering inte tillämpas på dem. Eftersom medlemsstaterna i enlighet med artikel 103.1 i direktiv 2014/59/EU bär ansvaret för uppbörden av förhandsbidrag från dessa värdepappersföretag, bör de ges utrymme att själva utforma riskjusteringen, för att inte lägga en orimlig börda på dessa företag. Ovan nämnda värdepappersföretag bör därför inte omfattas av denna förordning.
- (4) Enligt artikel 102.1 i direktiv 2014/59/EU bör medlemsstaterna se till att – inom en period som inleds när direktivet träder i kraft och löper till och med den 31 december 2024 – de finansiella tillgångar som finns tillgängliga inom deras finansieringsarrangemang uppgår till minst 1 % av alla garanterade insättningar i auktoriserade institut inom deras territorium. Under denna period bör bidragen till finansieringsarrangemangen fördelas så jämnt som möjligt över perioden tills målnivån uppnås, med hänsyn tagen till fasen i konjunkturcykeln och till den påverkan som konjunkturförstärkande bidrag kan få på de bidragande institutens finansiella ställning.
- (5) Enligt artikel 103.1 i direktiv 2014/59/EU ska de bidrag som behövs för att uppnå målnivån enligt artikel 102 i samma direktiv betalas in minst en gång per år. I artikel 103.2 i direktiv 2014/59/EU anges vidare att de årliga

⁽¹⁾ EUT L 173, 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

bidragen för det första bör återspegla institutets storlek, eftersom bidraget bör baseras på ett fast belopp vars nivå bestäms på grundval av institutets skulder (nedan kallat *grundläggande årligt bidrag*). För det andra bör bidraget avspegla risknivån för det berörda institutets verksamhet, genom att det grundläggande årliga bidraget justeras i proportion till institutets riskprofil (nedan kallat *ytterligare riskjustering*). Ett instituts storlek utgör ett första mått på vilken risk det utgör. Ju större ett institut är, desto mer sannolikt är det att resolutionsmyndigheten i en krissituation skulle bedöma att en resolution ligger i allmänhetens intresse och därmed att finansieringsarrangemanget skulle behöva utnyttjas för att garantera en verkningsfull användning av resolutionsverktygen.

- (6) För att klargöra hur resolutionsmyndigheterna bör justera bidragen i proportion till institutens riskprofil bör man precisera vilka riskpelare och riskindikatorer som bör användas för att bestämma varje instituts riskprofil, metoderna för att applicera riskjusteringen på det grundläggande årliga bidraget samt metoden för att fastställa det grundläggande bidraget som sådant, vilket ju är utgångspunkten för riskjusteringen. De komponenter som ska komplettera riskkriterierna i artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU bör fastställas på ett sådant sätt att man slår vakt om lika konkurrensvillkor mellan medlemsstaterna och en stark inre marknad genom att undvika avvikelser mellan medlemsstaternas metoder för beräkning av bidrag till deras respektive finansieringsarrangemang för resolution. Bidragen som instituten betalar in till finansieringsarrangemangen för resolution blir på så sätt jämförbara och förutsebara oavsett typ av bank det gäller, vilket är en viktig förutsättning för lika konkurrensvillkor på den inre marknaden.
- (7) I artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014⁽¹⁾ föreskrivs att den gemensamma resolutionsnämnden (nedan kallad *nämnden*), som inrättas genom artikel 42.1 i samma förordning, vid tillämpningen av den förordningen och av direktiv 2014/59/EU ska anses vara den relevanta nationella resolutionsmyndigheten när den utför sådana uppgifter och utövar sådana befogenheter som enligt det nämnda direktivet ska fullgöras eller utövas av den nationella resolutionsmyndigheten. Eftersom nämnden i kraft av artikel 70.7 i förordning (EU) nr 806/2014 ges befogenhet att beräkna bidragen från instituten till den gemensamma resolutionsfond som är avsedd att från och med den 1 januari 2016 ersätta de deltagande medlemsstaternas finansieringsarrangemang i och med införandet av den gemensamma resolutionsmekanismen bör – genom tillämpning av denna förordning på grundval av artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU – begreppet resolutionsmyndighet i denna förordning också omfatta nämnden.
- (8) Inom koncerner skulle en beräkning av bidragen på enhetsnivå leda till att vissa skulder räknas två gånger när man ska fastställa det grundläggande årliga bidraget för de olika enheterna inom koncernen, eftersom de skulder som följer av avtal mellan olika enheter inom samma koncern skulle räknas med bland de sammanlagda skulder som beaktas vid beräkningen av det årliga bidraget för varje enhet. Därför bör metoderna för att fastställa det grundläggande årliga bidraget preciseras ytterligare, för att återspegla hur koncernens enheter är knutna till varandra och för att undvika dubbelräkning av koncerninterna exponeringar. För att garantera lika spelregler mellan enheter som ingår i en koncern och institut som ingår i ett och samma institutionella skyddssystem eller är permanent underställda samma centrala företagsenhet, bör de sistnämnda behandlas på samma sätt.
- (9) Vid beräkningen av en koncernenhets årliga grundläggande bidrag bör de sammanlagda skulder som beaktas inte omfatta skulder som uppstått genom ett avtal som koncernenheten ingått med en annan enhet i samma koncern. Detta undantag bör dock endast vara möjligt om var och en av de berörda koncernenheterna är etablerad i unionen, helt och fullt omfattas av samma konsolidering och är föremål för centraliserad riskbedömning, riskmätning och riskkontroll, och om det inte finns några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för en snabb återbetalning av de berörda skulderna när de förfaller. Genom denna regel bör man kunna förhindra att vissa skulder utelämnas från underlaget för beräkning av bidragen i sådana fall där man inte kan garantera att koncerninterna exponeringar för lån skulle täckas i det fall koncernens finansiella ställning försämras. För att undvika att undantaget för koncerninterna skulder leder till en oerättigad fördel för koncernenheter som omfattas av det bör uteslutandet av sådana skulder inte vara förenligt med möjligheten för berörda institut att använda sig av det förenklade systemet för bidrag som är tillämpligt för små institut i det fall ett institut skulle uppfylla villkoren för det förenklade systemet efter det att de koncerninterna skulderna räknats bort. För att garantera lika spelregler mellan enheter som ingår i en koncern och institut som ingår i ett och samma institutionella skyddssystem eller är permanent underställda samma centrala företagsenhet, bör de sistnämnda behandlas på samma sätt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

- (10) Genom undantag från regeln att beräkningen av avgifterna bör ske på individuell nivå bör man, om det finns ett centralt organ med flera underställda kreditinstitut vilka helt eller delvis är undantagna från tillsynskraven i den nationella lagstiftningen enligt artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, besluta att bestämmelserna om förhandsbidrag endast bör tillämpas på den centrala företagsenheten och de underställda kreditinstituten som en helhet på konsoliderad grund, eftersom solvensen och likviditeten för den centrala företagsenheten och alla dess underställda institut övervakas som en helhet, utifrån den konsoliderade redovisningen från dessa institut.
- (11) Även i fråga om finansmarknadsinfrastrukturer bör man reglera mer i detalj hur det grundläggande årliga bidraget ska fastställas. Vissa finansmarknadsinfrastrukturer, till exempel centrala motparter och värdepapperscentraler, är också auktoriserade som kreditinstitut. Särskilt vissa värdepapperscentraler erbjuder tjänster anknutna till bankverksamhet som komplement till sin verksamhet som marknadsinfrastruktur. I motsats till kreditinstitut har värdepapperscentraler inga garanterade insättningar, utan framför allt tillgodohavanden under handelsdagen eller från en dag till nästa (*intraday* eller *overnight*), belopp som följer av avvecklingen av de värdepapperstransaktioner som de handlägger åt finansinstitut eller centralbanker. I allmänhet ger sådana tillgodohavanden inte upphov till likvida saldon som kan jämföras med medel som kan användas för bankverksamhet. Eftersom tjänster som är anknutna till bankverksamhet och utförs av finansmarknadsinfrastrukturer utgör ett komplement till deras huvudsakliga verksamheter clearing eller avveckling, för vilka de omfattas av stränga tillsynskrav enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 648/2012 ⁽¹⁾ och (EU) nr 909/2014 ⁽²⁾ samt berörda bestämmelser i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU, och eftersom en finansmarknadsstrukturens affärsmodell inte medför risker som liknar dem hos ett kreditinstitut, bör endast de skulder som härrör från deras tjänster med anknytning till bankverksamhet beaktas vid fastställandet av deras totala skulder för beräkningen av deras grundläggande årliga bidrag.
- (12) Redovisningen av derivat är inte harmoniserad inom unionen med avseende på enskilda konton, vilket kan påverka det skuldbelopp som ska ligga till grund för beräkningen av bidrag för varje bank. Den metod för beräkning av soliditetsgrad som avses i artikel 429.6 och 429.7 i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillämpas på alla banker, och är avsedd att garantera att samma derivatkontrakt, särskilt netting mellan derivatkontrakt, kommer att bedömas på samma sätt oberoende av de redovisningsramar som banken i fråga omfattas av. För en harmoniserad behandling av derivat vid fastställandet av de grundläggande årliga bidragen – som också möjliggör jämförelser av värderingar mellan olika institut – och för att slå vakt om lika konkurrensvillkor i hela unionen bör derivat värderas i enlighet med artikel 429.6–7 i förordning (EU) nr 575/2013. För att värderingen av derivat enligt förordning (EU) nr 575/2013 ska fungera på ett förutsebart sätt bör det föreskrivas att sådan värdering inte får leda till ett värde som är mindre än 75 % av värdet på de derivat som berörs enligt de relevanta redovisningsramarna.
- (13) Vissa kreditinstitut som fungerar som utvecklingsbanker har till syfte att främja allmänpolitiska mål för den centrala eller regionala regeringen i medlemsstaten eller de lokala myndigheterna, främst genom tillhandahållande av subventionerade lån på icke-konkurrensutsatt och icke-vinstdrivande grund. De lån som sådana institut tillhandahåller är direkt eller indirekt delvis garanterade av den nationella eller regionala regeringen eller den lokala myndigheten. Subventionerade lån beviljas på icke-konkurrensutsatt, icke-vinstdrivande grund i syfte att främja allmänpolitiska mål för unionen eller den centrala eller regionala regeringen i medlemsstaten. De subventionerade lånen ges ibland via ett annat institut som förmedlare (*pass through*-lån). I sådana fall tar det mellanvarande kreditinstitutet emot subventionerade lån från en multilateral utvecklingsbank eller en offentlig enhet och vidarebefordrar dem till andra kreditinstitut som erbjuder dem till slutkunder. Eftersom de mellanvarande kreditinstituten vidareförmedlar dessa lån från utvecklingsbanken till ett utlånande institut eller ett annat mellanvarande institut bör sådana skulder inte inkluderas i de totala skulder som ska beaktas vid beräkningen av det årliga bidraget.
- (14) Enligt artikel 103.1 i direktiv 2014/59/EU ska alla institut bidra till finansieringsarrangemangen för resolution. Man behöver emellertid finna en rimlig och rättvis balans mellan ett instituts skyldighet att bidra till ett finansieringsarrangemang för resolution och institutets storlek, riskprofil, omfattningen av och komplexiteten i dess verksamhet, dess sammanlänkning med andra institut eller med det finansiella systemet i allmänhet, vilka effekter en betalningsinställelse skulle få på finansmarknaderna, på andra institut, på finansieringsvillkoren på marknaden eller på ekonomin i stort, och därmed sannolikheten för att institutet i fråga behöver utnyttja finansieringsarrangemang för resolution. Resolutionsmyndigheterna ska enligt artikel 4 i direktiv 2014/59/EU ta hänsyn till sådana element när de beslutar om huruvida vissa institut bör gynnas av förenklade skyldigheter i fråga om kravet att

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).

utarbete återhämtnings- och resolutionsplaner. Den administrativa börda som beräkningen av det årliga bidraget innebär för vissa institut och resolutionsmyndigheter bör beaktas vid avvägningen av den rätta balansen mellan att å ena sidan uppfylla kraven i direktiv 2014/59/EU och å andra sidan att ta hänsyn till de särskilda egenskaperna hos de olika institut som omfattas av det direktivet.

- (15) Små institut har i allmänhet inte någon hög riskprofil och utgör mindre ofta systemrisk jämfört med stora institut, och i många fall medför deras eventuella obestånd en mindre påverkan på ekonomin som helhet än vad som är fallet för stora institut. Samtidigt kan man inte helt utesluta risken att ett litet institut som hamnar på obestånd kan ha potentiella effekter på den finansiella stabiliteten, eftersom även små institut kan ge upphov till systemrisker på grund av sin roll i det bredare banksystemet, de kumulativa effekterna av deras nätverk eller de spridningseffekter som kan uppstå i form av försämrade tilltro till banksystemet.
- (16) Med tanke på att små institut dock i de flesta fall inte utgör någon systemrisk och eftersom det är mindre sannolikt att de blir föremål för resolution, vilket i sin tur minskar sannolikheten för att de behöver utnyttja medel från finansieringsarrangemangen för resolution jämfört med stora institut, bör metoden för att beräkna deras årliga bidrag till finansieringsarrangemangen för resolution förenklas. De årliga bidragen från små institut bör därför bestå av ett engångsbelopp som endast baseras på deras grundläggande årliga bidrag, i proportion till deras storlek. En sådan metod bör möjliggöra ett rent proportionellt system av årliga bidrag där resolutionsmyndigheten, vid fastställandet av bidragen från varje institut, rättar sig efter den årliga målnivån för det aktuella finansieringsarrangemanget. Ett system med engångsbelopp återspeglar således det faktum att små institut i många fall innebär mindre risker, och detta ger utrymme för att beräkna mer omfattande individuella justeringar av de större institutens bidrag i förhållande till deras riskprofil, eftersom de sistnämnda generellt har en viktigare roll för finanssystemet som helhet.
- (17) För att avgöra vilka institut som ska räknas som små bör man tillämpa dubbla gränsvärden, där det första gränsvärdet är baserat på sammanlagda skulder (exklusive kapitalbas) minus garanterade insättningar, där värdet bör vara lika med eller mindre än 300 miljoner euro, och det andra gränsvärdet grundas på totala tillgångar, som inte får överstiga 1 miljard euro. Det andra gränsvärdet bör förhindra att större institut som uppfyller det första gränsvärdet ska kunna dra nytta av det förenklade systemet.
- (18) Man bör också göra åtskillnad inom kategorin små institut, eftersom vissa av dem kan vara mycket små medan andra ligger nära de gränsvärden som gör det möjligt för dem att utnyttja det förenklade systemet. Om man använde ett enda standardiserat system för engångsbelopp skulle de mycket små institutens årliga bidrag bli oproportionellt stora jämfört med bidragen från de institut som ligger nära gränsvärdena. Samtidigt bör man undvika att det förenklade systemet leder till en oproportionell skillnad i bidrag mellan de största bland de små instituten, som ligger strax under gränsvärdena, och de institut som ligger strax ovanför gränsvärdena. För att undvika sådana oönskade effekter bör det därför införas ett system med flera kategorier av små institut, vars årliga bidrag skulle bygga på olika engångsbelopp. Detta skulle möjliggöra stegindelade bidrag inom det förenklade systemet, samt en gradvis övergång från de högsta engångsbeloppen till de lägsta av de bidragsbelopp som bygger på riskprofiljustering av de årliga grundläggande beloppen.
- (19) Om en resolutionsmyndighet bedömer att ett litet institut har en särskilt hög riskprofil bör den ha möjlighet att besluta att det berörda institutet inte längre ska omfattas av det förenklade systemet, utan att dess bidrag i stället bör beräknas enligt den metod som innebär att de grundläggande årliga bidragen justeras enligt andra riskfaktorer än institutets storlek.
- (20) Institut som avses i artikel 45.3 i direktiv 2014/59/EU kommer inte att rekapitaliseras genom finansieringsarrangemangen för resolution i artiklarna 44 och 101 i samma direktiv, eftersom sådana institut i stället kommer att avvecklas enligt nationella insolvensförfaranden eller andra förfaranden som genomförs enligt direktivets artiklar 38, 40 eller 42, i vilka fall instituten kommer att avsluta sin verksamhet. Sådana förfaranden bör garantera att institutens långivare, i förekommande fall även innehavare av säkerställda obligationer, bär förlusterna på ett ändamålsenligt sätt i förhållande till målen för resolutionen. Dessa instituts bidrag till finansieringsarrangemangen för resolution bör därför utformas enligt deras särdrag. Finansieringsarrangemangen för resolution kan emellertid användas för de övriga ändamål som avses i artikel 101 i direktiv 2014/59/EU. Om något av dessa institut använder sig av finansieringsarrangemangen för resolution för något av dessa ändamål bör resolutionsmyndigheten ha möjlighet att jämföra riskprofilen för alla övriga institut som omfattas av artikel 45.3 i direktivet med riskprofilen hos det institut som använt finansieringsarrangemanget i det aktuella fallet och tillämpa den metod som anges i denna delegerade akt på de institut vars riskprofil ligger på en liknande

eller högre nivå än de institut som använder finansieringsarrangemanget för resolution. Man bör också upprätta en förteckning över faktorer som resolutionsmyndigheterna bör ta hänsyn till när de jämför riskprofiler.

- (21) För att resolutionsmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna göra en harmoniserad tolkning av kriterierna i artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU, så att den riskindikator för varje institut som utgör underlag för beräkningen av de respektive bidragen till finansieringsarrangemanget för resolution beräknas på ett likartat sätt i hela unionen, bör ett antal riskpelare, och motsvarande riskindikatorer för var och en av dessa pelare, införas som underlag för resolutionsmyndighetens bedömning av varje instituts riskprofil. För att garantera att riskindikatorerna är förenliga med rådande tillsynspraxis bör de bygga på sådana riktmärken som redan fastställts i befintliga bestämmelser eller som är på väg att utvecklas.
- (22) Om den tillämpliga lagstiftningen innehåller undantag som gör att enskilda institut inte behöver beräkna vissa riskindikatorer på institutnivå, och – om så är tillämpligt – förutsatt att de behöriga myndigheterna medger sådana undantag, bör resolutionsmyndigheterna bedöma de relevanta indikatorerna på en helt eller delvis konsoliderad nivå beroende på omständigheterna, så att man försäkras om att uppfylla tillsynspraxis och ser till att koncerner som tillämpar sådana undantag inte otillbörligt missgynnas.
- (23) För att underlätta för resolutionsmyndigheterna att utveckla en samsyn på de olika riskpelarnas och riskindikatorernas betydelse för beräkningen av varje instituts riskprofil bör den relativa vikten av varje riskpelare och varje indikator också regleras i denna förordning. Det är dock samtidigt viktigt att resolutionsmyndigheterna ges tillräcklig flexibilitet vid bedömningen av institutens riskprofil genom att kunna anpassa tillämpningen av riskpelare och indikatorer till särdragen hos varje institut. Eftersom detta inte kan uppnås uteslutande genom skalor för att bedöma riskprofilen, utan också kräver ett visst utrymme för skönsmässig bedömning där man från fall till fall beslutar om vikten av vissa riskindikatorer, bör bestämmelserna om vikten av några riskindikatorer endast vara vägledande, eller bygga på skalor som gör det möjligt för resolutionsmyndigheterna att besluta om relevansen av dessa indikatorer i varje givet fall.
- (24) När man beslutar om vikten av de olika indikatorer som motsvarar en viss riskpelare bör aggregering av data inom pelarna ske genom ett aritmetiskt vägt genomsnitt av de enskilda indikatorerna. Beräkningen av den slutgiltiga sammansatta riskindikatorn för varje institut bör bygga på ett geometriskt vägt genomsnitt av de olika riskpelarna, för att undvika att kompositionseffekter mellan pelarna gör att ett institut som uppmäter relativt bra värden under flera riskpelare men mycket dåligt under andra ges ett medelhögt betyg baserat på aritmetiskt genomsnitt.
- (25) Intervallet för att bedöma vilken grad av risk ett institut utgör behöver ge utrymme för tillräcklig anpassning av dess riskprofil enligt de olika riskpelarna och riskindikatorerna i denna förordning, samtidigt som man bibehåller tillräcklig säkerhet och förutsägbarhet när det gäller de årliga belopp som instituten behöver bidra med enligt direktiv 2014/59/EU och enligt denna förordning.
- (26) För att garantera att de årliga bidragen betalas på korrekt sätt bör man närmare fastställa villkoren och formerna för betalningen. I fråga om bidrag som inte betalas kontant utan i form av oåterkalleliga betalningsåtaganden enligt artikel 103 i direktiv 2014/59/EU måste det i synnerhet fastställas vilken andel oåterkalleliga betalningsåtaganden varje institut får använda och vilken sorts säkerheter som ska krävas för att täcka dessa åtaganden, så att resolutionsmyndigheten – i de fall man stöter på svårigheter med att få dessa åtaganden verkställda – kan försäkra sig om att en korrekt betalning faktiskt sker. För att se till att de årliga bidragen betalas bör man också införa en särskild befogenhet för resolutionsmyndigheterna att tillgripa administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder gentemot institut som bryter mot kraven i denna förordning, som en del av beräkningen av den justering av bidragen som underlåtenheten att lämna den information som begärts av rekonstruktionsmyndigheten leder till. Resolutionsmyndigheten bör också ha befogenhet att införa en daglig dröjsmålsränta om ett institut endast delvis har betalat det årliga bidraget, om bidraget inte alls har betalats eller om institutet inte uppfyller kraven i resolutionsmyndighetens beslut. Man bör också precisera skyldigheterna till informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna.
- (27) För att se till att riskjusteringen fortsätter att avspegla utvecklingen inom banksektorn och därmed även löpande uppfyller kraven i direktiv 2014/59/EU kommer kommissionen, utifrån erfarenheterna av tillämpningen av denna förordning, att se över systemet för den riskjustering som sker i samband med beräkningen av de årliga bidragen, och i synnerhet bedöma på nytt om den multiplikator för riskjustering som fastställs i förordningen fortfarande är lämplig och om den övre gränsen för multiplikatorn eventuellt behöver höjas före den 1 juni 2016.

- (28) Eftersom medlemsstaternas skyldighet att uppbära de årliga bidragen från institut som är auktoriserade på deras territorium enligt artikel 130.1 i direktiv 2014/59/EU gäller från och med den 1 januari 2015, bör denna förordning också tillämpas från och med den 1 januari 2015.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning anges bestämmelser om följande:

- a) Metoden för beräkning av de bidrag som institut ska betala till finansieringsarrangemang för resolution och metoden för justering av dessa bidrag till institutens riskprofil.
- b) Institutens skyldigheter när det gäller de uppgifter som ska lämnas för beräkning och betalning av bidragen till finansieringsarrangemangen för resolution.
- c) De åtgärder som krävs för att resolutionsmyndigheterna ska kunna kontrollera att bidragen har betalats korrekt.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på de institut som avses i artikel 103.1 i direktiv 2014/59/EU och som definieras i artikel 2.1.23 i det direktivet. Den ska också tillämpas, på konsoliderad basis, på en central företagsenhet och dess underställda institut, om de underställda instituten helt eller delvis är undantagna från tillsynskraven i nationell rätt i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013.
2. Alla hänvisningar till en koncern ska innefatta en central företagsenhet och samtliga de kreditinstitut som är permanent underställda den centrala företagsenheten enligt artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 och deras dotterföretag.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller definitionerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU⁽¹⁾ och direktiv 2014/59/EU samt följande definitioner:

1. *institut*: kreditinstitut enligt definitionen i artikel 2.1.2 i direktiv 2014/59/EU eller värdepappersföretag enligt definitionen i punkt 2 i den här artikeln och, på samlad konsoliderad basis och om villkoren i artikel 2.1 är uppfyllda, centrala företagsenheter och samtliga kreditinstitut som är permanent underställda dessa enheter i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013.
2. *värdepappersföretag*: värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 2.1.3 i direktiv 2014/59/EU, med undantag av värdepappersföretag som omfattas av definitionen i artikel 96.1 a eller b i förordning (EU) nr 575/2013 eller värdepappersföretag som bedriver verksamhet nr 8 i avsnitt A i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG⁽²⁾ men som inte bedriver verksamheterna nr 3 eller 6 i samma avsnitt i den bilagan.
3. *årlig målnivå*: det totala belopp av årliga bidrag som för varje bidragsperiod fastställs av resolutionsmyndigheten för att man ska uppnå den målnivå som avses i artikel 102.1 i direktiv 2014/59/EU.
4. *finansieringsarrangemang*: ett arrangemang för att säkerställa att resolutionsmyndigheten på ett effektivt sätt kan tillämpa resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheterna i enlighet med artikel 100.1 i direktiv 2014/59/EU.
5. *årligt bidrag*: det belopp som avses i artikel 103 i direktiv 2014/59/EU och som resolutionsmyndigheten under bidragsperioden anskaffar för det nationella finansieringsarrangemanget från vart och ett av de institut som avses i artikel 2 i den här förordningen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

6. *bidragsperiod*: ett kalenderår.
7. *resolutionsmyndighet*: den myndighet som avses i artikel 2.1.18 i direktiv 2014/59/EU eller varje annan relevant myndighet som för tillämpningen av artikel 100.2 och 100.6 i samma direktiv utses av medlemsstaterna.
8. *behörig myndighet*: en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i förordning (EU) nr 575/2013.
9. *insättningsgarantisystem*: ett system som avses i artikel 1.2 a, b eller c i direktiv 2014/49/EU.
10. *garanterade insättningar*: insättningar som avses i artikel 6.1 i direktiv 2014/49/EU, med undantag av tillfälligt höga tillgodohavanden enligt definitionen i artikel 6.2 i samma direktiv.
11. *totala skulder*: totala skulder enligt definitionen i avsnitt 3 i rådets direktiv 86/635/EEG ⁽¹⁾ eller som de definieras i de IFRS-standarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 ⁽²⁾.
12. *totala tillgångar*: totala tillgångar enligt definitionen i avsnitt 3 i direktiv 86/635/EEG eller som de definieras i de IFRS-standarder som avses i förordning (EG) nr 1606/2002.
13. *total riskexponering*: det totala riskvägda exponeringsbelopp som definieras i artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
14. *kärnprimärkapitalrelation*: den relation som avses i artikel 92.2 a i förordning (EU) nr 575/2013.
15. *minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder*: ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt definitionen i artikel 45.1 i direktiv 2014/59/EU.
16. *kapitalbas*: kapitalbas enligt definitionen i artikel 4.1.118 i förordning (EU) nr 575/2013.
17. *kvalificerade skulder*: skulder och kapitalinstrument enligt definitionen i artikel 2.1.71 i direktiv 2014/59/EU.
18. *bruttosoliditetsgrad*: en bruttosoliditetsgrad enligt definitionen i artikel 429 i förordning (EU) nr 575/2013.
19. *likviditetstäckningskvot*: en likviditetstäckningskvot enligt definitionen i artikel 412 i förordning (EU) nr 575/2013 och som specificeras ytterligare i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 ⁽³⁾.
20. *stabil nettofinansieringskvot*: en stabil nettofinansieringskvot som rapporteras i enlighet med artikel 415 i förordning (EU) nr 575/2013.
21. *central motpart*: en juridisk person enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012.
22. *derivat*: derivat i enlighet med bilaga II till förordning (EU) nr 575/2013.
23. *värdepapperscentral*: en juridisk person enligt definitionen i artikel 2.1.1 och artikel 54 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 ⁽⁴⁾.
24. *avveckling*: ett slutförande av en värdepapperstransaktion enligt definitionen i artikel 2.1.2 i förordning (EU) nr 909/2014.
25. *clearing*: den process för att fastställa positioner som definieras i artikel 2.3 i förordning (EU) nr 648/2012.
26. *finansmarknadsinfrastruktur*: för tillämpningen av denna förordning, en central motpart som avses i punkt 21 i denna artikel eller en värdepapperscentral som avses i punkt 23 i denna artikel och som auktoriserats som ett institut i enlighet med artikel 8 i direktiv 2013/36/EU.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av förordning (EU) 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).

27. *utvecklingsbank*: ett företag eller en enhet som inrättas av en medlemsstat på central eller regional nivå och som beviljar subventionerade lån på icke-konkurrensutsatt och icke-vinstdrivande grund, med syfte att främja statens allmänpolitiska mål, förutsatt att den staten har en skyldighet att skydda företagets eller enhetens ekonomiska grund och upprätthålla dess existens under hela dess livslängd eller förutsatt att åtminstone 90 % av företagets eller enhetens ursprungliga finansiering eller dess subventionerade beviljade lån direkt eller indirekt garanteras av medlemsstaten på central eller regional nivå.
28. *subventionerat lån*: ett lån som beviljas av en utvecklingsbank eller via ett mellanvarande institut och som beviljas på icke-konkurrensutsatt och icke-vinstdrivande grund, med syfte att främja allmänpolitiska mål på central eller regional nivå i en medlemsstat.
29. *mellanvarande institut*: ett kreditinstitut som förmedlar subventionerade lån, förutsatt att det inte beviljar dem som kredit till en slutkund.

AVSNITT 2

METODIK

Artikel 4

Fastställande av årliga bidrag

1. Resolutionsmyndigheterna ska, på grundval av de uppgifter som instituten lämnar i enlighet med artikel 14, fastställa de årliga bidrag som ska betalas av varje institut i förhållande till dess riskprofil, genom att tillämpa den metodik som anges i detta avsnitt.
2. Resolutionsmyndigheten ska fastställa det årliga bidrag som avses i punkt 1 på grundval av den årliga målnivån för finansieringsarrangemanget för resolution, med beaktande av den målnivå som enligt artikel 102.1 i direktiv 2014/59/EU ska uppnås senast den 31 december 2024 och utifrån det genomsnittliga beloppet av garanterade insättningar under föregående år, beräknat kvartalsvis, för samtliga institut som auktoriserats på dess territorium.

Artikel 5

Riskjustering av det grundläggande årliga bidraget

1. De bidrag som avses i artikel 103.2 i direktiv 2014/59/EU ska beräknas med avdrag för följande skulder:
- a) Koncerninterna skulder som uppstått genom transaktioner som ett institut genomfört med ett annat institut inom en och samma koncern, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
- i) Varje institut är etablerat i unionen.
- ii) Varje institut omfattas, utan förbehåll, av samma gruppbaseade tillsyn enligt artiklarna 6–17 i förordning (EU) nr 575/2013 och är föremål för lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker.
- iii) Det finns inga rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för en snabb återbetalning av skulden när den förfaller.
- b) Skulder som skapas av ett institut som är medlem i ett institutionellt skyddssystem enligt artikel 2.1.8 i direktiv 2014/59/EU och som av den behöriga myndigheten har fått tillstånd att tillämpa artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013, genom ett avtal som ingås med ett annat institut som är medlem av samma institutionella skyddssystem.
- c) När det gäller en central motpart som är etablerad i en medlemsstat som har använt möjligheten i artikel 14.5 i förordning (EU) nr 648/2012, skulder relaterade till clearingverksamhet enligt definitionen i artikel 2.3 i den förordningen, inklusive skulder som uppstått till följd av åtgärder som den centrala motparten vidtagit för att uppfylla krav på marginalsäkerheter, för att inrätta en obeståndsfond, för att upprätthålla tillräckliga i förväg finansierade finansiella medel för att kunna täcka eventuella förluster inom ramen för vattenfallsprincipen vid obestånd i enlighet med den förordningen och för att investera sina finansiella medel i enlighet med artikel 47 i samma förordning.

- d) När det gäller värdepapperscentral, skulder relaterade till verksamhet som bedrivs av en värdepapperscentral, inklusive skulder till deltagare i eller tjänsteleverantörer till värdepapperscentralen med en löptid på mindre än sju dagar och som uppstått till följd av verksamhet för vilken den har erhållit auktorisation att tillhandahålla tjänster anknutna till bankverksamhet i enlighet med avdelning IV i förordning (EU) nr 909/2014, men med undantag av andra skulder som uppstår till följd av sådan bankliknande verksamhet.
- e) När det gäller värdepappersföretag, skulder som uppstår genom innehav av kundtillgångar eller kundmedel inbegripet kundtillgångar eller kundmedel som innehas på sådana fondföretags vägnar som definieras i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ⁽¹⁾ eller på sådana alternativa investeringsfonders vägnar som definieras i artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ⁽²⁾, förutsatt att dessa kunder skyddas enligt tillämplig insolvensrätt.
- f) När det gäller institut som sysslar med subventionerade lån, ett mellanvarande instituts skulder till den utvecklingsbank som är upphov till det subventionerade lånet eller en annan utvecklingsbank eller ett annat mellanvarande institut och skulder som den utvecklingsbank som är upphov till det subventionerade lånet har till sina finansierande parter i den utsträckning som beloppet av dessa skulder motsvaras av det institutets subventionerade lån.
2. De skulder som avses i punkt 1 a och b ska dras av jämnt transaktion för transaktion från beloppet av totala skulder som innehas av de institut som är parter i de transaktioner eller avtal som avses i punkt 1 a och b.

3. Vid tillämpningen av detta avsnitt ska det årliga genomsnittliga beloppet, beräknat kvartalsvis, av skulder som avses i punkt 1 och som uppstått till följd av derivatkontrakt värderas i enlighet med artikel 429.6 och 429.7 i förordning (EU) nr 575/2013.

Värdet på de skulder som uppstått till följd av derivatkontrakt får emellertid inte underskrida 75 % av det värde på samma tillgångar som följer av en beräkning för bokslutsändamål enligt tillämpliga redovisningsregler för det berörda institutet.

Om det enligt nationella redovisningsstandarder som gäller för ett institut inte finns något bokföringsmått för exponeringen mot vissa derivatinstrument till följd av att de anges utanför balansräkningen, ska institutet rapportera till resolutionsmyndigheten summan av de positiva verkliga värdena för dessa derivat som återanskaffningsvärde och addera dem till sina bokförda värden i balansräkningen.

4. Vid tillämpningen av detta avsnitt ska de totala skulder som avses i punkt 1 inte inbegripa det bokförda värdet av skulder som uppstått till följd av derivatkontrakt och i stället inbegripa det motsvarande värde som fastställts i enlighet med punkt 3.

5. Vid kontrollen av huruvida alla villkor och krav som avses i punkterna 1–4 är uppfyllda ska resolutionsmyndigheten basera sig på de relevanta bedömningar som utförts av behöriga myndigheter och som gjorts tillgängliga i enlighet med artikel 90 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 6

Riskpelare och riskindikatorer

1. Resolutionsmyndigheten ska bedöma institutens riskprofil på grundval av följande fyra riskpelare:
- a) Riskexponering,
 - b) Stabilitet och variation i institutets finansieringskällor.
 - c) Institutets betydelse för stabiliteten i det finansiella systemet eller ekonomin.
 - d) Ytterligare riskindikatorer som fastställs av resolutionsmyndigheten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

2. Pelaren "Riskexponering" ska utgöras av följande riskindikatorer:
 - a) Kapitalbas och kvalificerade skulder som innehas av institutet utöver minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.
 - b) Bruttosoliditetsgrad.
 - c) Kärnprimärkapitalrelation.
 - d) Total Riskexponering dividerad med Totala tillgångar.
3. Pelaren "Stabilitet och variation i institutets finansieringskällor" ska utgöras av följande riskindikatorer:
 - a) Stabil nettofinansieringskvot.
 - b) Likviditetstäckningskvot.
4. Pelaren "Institutets betydelse för stabiliteten i det finansiella systemet eller ekonomin" ska utgöras av indikatorn "Andel av utlåning och inlåning mellan finansförmedlare i Europeiska unionen, som återspeglar institutets betydelse för etableringsmedlemsstatens ekonomi".
5. Pelaren "Ytterligare riskindikatorer som fastställs av resolutionsmyndigheten" ska utgöras av följande indikatorer:
 - a) Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution.
 - b) Medlemskap i ett institutionellt skyddssystem.
 - c) Omfattning av tidigare extraordinärt offentligt finansiellt stöd.

Vid fastställandet av de olika riskindikatorerna i pelaren "Ytterligare riskindikatorer som fastställs av resolutionsmyndigheten" ska resolutionsmyndigheten beakta betydelsen av dessa indikatorer mot bakgrund av sannolikheten för att det berörda institutet omfattas av ett resolutionsförfarande och den därav följande sannolikheten att finansieringsarrangemanget för resolution skulle användas om institutet försätts i resolution.

6. Vid fastställandet av indikatorerna "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution" enligt punkt 5 a ska resolutionsmyndigheten beakta följande:
 - a) Den ökade riskprofilen för institutet till följd av
 - i) handelsverksamhetens betydelse i förhållande till balansomslutningen, kapitalbasnivån, exponeringarnas risk och den övergripande affärsmodellen,
 - ii) betydelsen av exponeringarna utanför balansräkningen i förhållande till balansomslutningen, kapitalbasnivån och exponeringarnas risk,
 - iii) betydelsen av derivatens belopp i förhållande till balansomslutningen, kapitalbasnivån, exponeringarnas risk och den övergripande affärsmodellen,
 - iv) den utsträckning i vilken institutets affärsmodell och organisationsstruktur anses komplex i enlighet med avdelning II kapitel II i direktiv 2014/59/EU.
 - b) Den minskade riskprofilen för institutet till följd av
 - i) det relativa belopp av derivat som clearas genom en central motpart,
 - ii) den utsträckning i vilken ett institut kan försättas i resolution utan dröjsmål och utan rättsliga hinder i enlighet med avdelning II kapitel II i direktiv 2014/59/EU.

7. Vid fastställandet av den indikator som avses i punkt 5 b ska resolutionsmyndigheten beakta följande:
- a) Huruvida det belopp av medel som finns tillgängligt utan dröjsmål för både rekapitalisering och likviditetsfinansiering, för att stödja det berörda institutet när problem föreligger, är tillräckligt stort så att institutet kan få ett trovärdigt och ändamålsenligt stöd.
 - b) Graden av rättslig eller avtalsgrundad säkerhet i fråga om att de medel som avses i led a kommer att användas till fullo innan ett extraordinärt offentligt stöd kan begäras.
8. Den riskindikator som avses i punkt 5 c ska ha maxvärdet i den skala som avses i steg 3 i bilaga I för
- a) varje institut som ingår i en koncern som har satts under omstrukturering efter att ha mottagit statliga eller likvärdiga medel, t.ex. från finansieringsarrangemang för resolution, och fortfarande befinner sig i omstrukturerings- eller avvecklingsperioden, utom under de två sista åren för genomförandet av omstruktureringsplanen,
 - b) varje institut som avvecklas, fram till och med det att avvecklingsplanen löper ut (i den utsträckning som institutet fortfarande ska betala bidrag).
- För alla övriga institut ska den ha minimivärdet i den skala som avses i steg 3 i bilaga I.
9. Vid tillämpningen av punkterna 6, 7 och 8 ska resolutionsmyndigheten basera sig på de tillgängliga bedömningar som utförts av behöriga myndigheter.

Artikel 7

Varje riskpelares och riskindikators relativa vikt

1. Vid bedömningen av ett instituts riskprofil ska resolutionsmyndigheten tillämpa följande vikter för respektive riskpelare:
- a) Riskexponering: 50 %.
 - b) Stabilitet och variation i institutets finansieringskällor: 20 %.
 - c) Institutets betydelse för stabiliteten i det finansiella systemet eller ekonomin: 10 %.
 - d) Ytterligare riskindikatorer som fastställs av resolutionsmyndigheten: 20 %.
2. Resolutionsmyndigheterna ska tillämpa följande relativa vikter för de riskindikatorer som ligger till grund för bedömningen av pelaren "Riskexponering":
- a) Kapitalbas och kvalificerade skulder som innehas av institutet utöver minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder: 25 %.
 - b) Bruttosoliditetsgrad: 25 %.
 - c) Kärnprimärkapitalrelation: 25 %.
 - d) Total Riskexponering dividerad med Totala tillgångar: 25 %.
3. Varje riskindikator för pelaren "Stabilitet och variation i institutets finansieringskällor" ska ha samma vikt.
4. Resolutionsmyndigheterna ska tillämpa följande relativa vikter för de riskindikatorer som ligger till grund för bedömningen av pelaren "Ytterligare riskindikatorer som fastställs av resolutionsmyndigheten":
- a) Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution: 45 %.
 - b) Medlemskap i ett institutionellt skyddssystem: 45 %.
 - c) Omfattning av tidigare extraordinärt offentligt finansiellt stöd: 10 %.

Vid tillämpning av den indikator som avses i led b ska resolutionsmyndigheten beakta den relativa vikten för den indikator som avses i led a.

*Artikel 8***Tillämpning av riskindikatorer i specifika fall**

1. När en behörig myndighet har avstått från att tillämpa ett krav på ett institut i enlighet med artiklarna 8 och 21 i förordning (EU) nr 575/2013 ska resolutionsmyndigheten tillämpa den indikator som avses i artikel 6.3 b i denna förordning på nivån för likviditetsundergruppen. Resultatet av den indikatorn på nivån för likviditetsundergruppen ska gälla för varje institut som är en del av denna likviditetsundergrupp vid beräkningen av institutets riskindikator.
2. När en behörig myndighet helt har avstått från att tillämpa kapitalkrav på ett institut på individuell nivå i enlighet med artikel 7.1 i förordning (EU) nr 575/2013 och resolutionsmyndigheten också har avstått helt från att på samma institut tillämpa minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på individuell nivå i enlighet med artikel 45.12 i direktiv 2014/59/EU får den indikator som avses i artikel 6.2 a i denna förordning beräknas på konsoliderad nivå. Resultatet av den indikatorn på konsoliderad nivå ska gälla för varje institut som ingår i koncernen vid beräkningen av institutets riskindikator.
3. När en behörig myndighet har avstått från att tillämpa ett visst krav på ett institut under andra omständigheter som definieras i förordning (EU) nr 575/2013 får de relevanta indikatorerna beräknas på konsoliderad nivå. Resultatet av dessa indikatorer på konsoliderad nivå ska gälla för varje institut som ingår i koncernen vid beräkningen av institutets riskindikatorer.

*Artikel 9***Tillämpning av riskjusteringen på det grundläggande årliga bidraget**

1. Resolutionsmyndigheten ska fastställa multiplikatorn för ytterligare riskjustering för varje institut genom att kombinera de riskindikatorer som avses i artikel 6 i enlighet med den formel och de förfaranden som anges i bilaga I.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10 ska resolutionsmyndigheten för varje bidragsperiod fastställa det årliga bidrag som ska betalas av varje institut genom att multiplicera det grundläggande årliga bidraget med multiplikatorn för ytterligare riskjustering i enlighet med den formel och de förfaranden som anges i bilaga I.
3. Multiplikatorn för riskjustering ska variera mellan 0,8 och 1,5.

*Artikel 10***Årliga bidrag från små institut**

1. Institut vars totala skulder, med avdrag för kapitalbas och garanterade insättningar, uppgår till högst 50 000 000 euro och vars totala tillgångar underskrider 1 000 000 000 euro ska betala ett engångsbelopp på 1 000 euro som ett årligt bidrag för varje bidragsperiod.
2. Institut vars totala skulder, med avdrag för kapitalbas och garanterade insättningar, överstiger 50 000 000 euro men inte 100 000 000 euro och vars totala tillgångar underskrider 1 000 000 000 euro ska betala ett engångsbelopp på 2 000 euro som ett årligt bidrag för varje bidragsperiod.
3. Institut vars totala skulder, med avdrag för kapitalbas och garanterade insättningar, överstiger 100 000 000 euro men inte 150 000 000 euro och vars totala tillgångar underskrider 1 000 000 000 euro ska betala ett engångsbelopp på 7 000 euro som ett årligt bidrag för varje bidragsperiod.
4. Institut vars totala skulder, med avdrag för kapitalbas och garanterade insättningar, överstiger 150 000 000 euro men inte 200 000 000 euro och vars totala tillgångar underskrider 1 000 000 000 euro ska betala ett engångsbelopp på 15 000 euro som ett årligt bidrag för varje bidragsperiod.
5. Institut vars totala skulder, med avdrag för kapitalbas och garanterade insättningar, överstiger 200 000 000 euro men inte 250 000 000 euro och vars totala tillgångar underskrider 1 000 000 000 euro ska betala ett engångsbelopp på 26 000 euro som ett årligt bidrag för varje bidragsperiod.
6. Institut vars totala skulder, med avdrag för kapitalbas och garanterade insättningar, överstiger 250 000 000 euro men inte 300 000 000 euro och vars totala tillgångar underskrider 1 000 000 000 euro ska betala ett engångsbelopp på 50 000 euro som ett årligt bidrag för varje bidragsperiod.
7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 8 och om institutet lämnar tillräcklig bevisning för att det engångsbelopp som avses i punkterna 1–6 är högre än det bidrag som beräknas i enlighet med artikel 5, ska resolutionsmyndigheten tillämpa det lägre beloppet.

8. Trots vad som sägs i punkterna 1–6 får en resolutionsmyndighet anta ett motiverat beslut som fastställer att ett institut har en riskprofil som inte står i proportion till dess lilla storlek och då tillämpa artiklarna 5, 6, 7, 8 och 9 på det institutet. Detta beslut ska baseras på följande kriterier:

- a) Institutets affärsmodell.
- b) De uppgifter som rapporterats av det institutet i enlighet med artikel 14.
- c) De riskpelare och riskindikatorer som avses i artikel 6.
- d) Den behöriga myndighetens bedömning av institutets riskprofil.

9. Punkterna 1–8 ska inte tillämpas på de institut vars totala skulder, med avdrag för kapitalbas och garanterade insättningar, inte överstiger 300 000 000 euro efter det att de skulder som avses i artikel 5.1 har dragits av.

10. De avdrag som avses i artikel 5.1 ska inte beaktas vid tillämpningen av punkterna 1–9 på de institut vars totala skulder, med avdrag för kapitalbas och garanterade insättningar, inte överstiger 300 000 000 euro innan de skulder som avses i artikel 5.1 har dragits av.

Artikel 11

Årliga bidrag från institut som omfattas av artikel 45.3 i direktiv 2014/59/EU

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10 ska de årliga bidragen från de institut som avses i artikel 45.3 i direktiv 2014/59/EU beräknas i enlighet med artikel 9 genom att man tillämpar 50 % av deras grundläggande årliga bidrag.

2. Om finansieringsarrangemanget för resolution används i en medlemsstat för ett sådant institut som avses i artikel 45.3 i direktiv 2014/59/EU för något av de ändamål som avses i artikel 101 i det direktivet, får resolutionsmyndigheten anta ett motiverat beslut om att artiklarna 5, 6, 7, 8 och 9 ska tillämpas på sådana institut vars riskprofil liknar eller ligger ovanför riskprofilen för det institut som har använt finansieringsarrangemanget för resolution för något av de ändamål som avses i artikel 101 i direktiv 2014/59/EU. Resolutionsmyndigheten ska vid fastställandet av riskprofilernas likhet i sitt motiverade beslut beakta följande:

- a) Institutets affärsmodell.
- b) De uppgifter som rapporterats av det institutet i enlighet med artikel 14.
- c) De riskpelare och riskindikatorer som avses i artikel 6.
- d) Den behöriga myndighetens bedömning av institutets riskprofil.

Artikel 12

Nya institut under tillsyn eller ändring av status

1. När ett institut är ett nytt institut under tillsyn under endast en del av bidragsperioden ska det partiella bidraget fastställas genom att den metodik som anges i avsnitt 3 tillämpas på dess årliga bidragsbelopp som beräknas för den påföljande bidragsperioden, på grundval av det antal hela månader under bidragsperioden som institutet står under tillsyn.

2. En förändrad status för ett institut, även små institut, under bidragsperioden ska inte påverka det årliga bidrag som ska betalas för det året.

Artikel 13

Process för att anskaffa årliga bidrag

1. Resolutionsmyndigheten ska meddela varje institut som avses i artikel 2 sitt beslut om fastställande av det institutets årliga bidrag senast den 1 maj varje år.

2. Resolutionsmyndigheten ska meddela sitt beslut på något av följande sätt:

- a) Elektroniskt eller med hjälp av ett annat jämförbart kommunikationssätt som möjliggör ett mottagningsbevis.
- b) Genom rekommenderat brev med någon form av mottagningsbevis.

3. I beslutet ska anges villkor och metoder för betalning av det årliga bidraget och den andel av oåterkalleliga betalningsåtaganden enligt artikel 103 i direktiv 2014/59/EU som institutet kan utnyttja. Resolutionsmyndigheten ska bara godta säkerheter som är av ett slag och på sådana villkor som möjliggör snabb realiserbarhet, däribland vid resolutionsbeslut under en helg. Säkerheten ska värderas försiktigt så att den återspeglar markant försämrade marknadsförhållanden.

4. Utan att det påverkar någon annan åtgärd som resolutionsmyndigheten kan tillgripa ska det berörda institutet vid partiell betalning, helt utebliven betalning eller bristande efterlevnad av andra villkor som anges i beslutet bli föremål för en daglig dröjsmålsränta för det utestående beloppet.

Daglig dröjsmålsränta ska tas ut på det förfallna beloppet till den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, vilken offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och är i kraft den första kalenderdagen under den månad då betalningsfristen infaller, med tillägg av 8 procentenheter och från och med förfalldagen för betalningen.

5. När ett institut är ett nytt institut under tillsyn för endast en del av bidragsperioden ska dess partiella årliga bidrag insamlas tillsammans med det årliga bidraget för den påföljande bidragsperioden.

AVSNITT 3

ADMINISTRATIVA ASPEKTER OCH SANKTIONER

Artikel 14

Institutens rapporteringsskyldigheter

1. Ett institut ska till resolutionsmyndigheten lämna det senast godkända årsbokslut som är tillgängligt före den 31 december året före bidragsperioden, tillsammans med uttalandet från den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget och i enlighet med artikel 32 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ⁽¹⁾.

2. Institutet ska till resolutionsmyndigheten lämna åtminstone de uppgifter som avses i bilaga II på individuell enhetsnivå.

3. De uppgifter i bilaga II som även innefattas i tillsynsrapporteringskrav enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 ⁽²⁾ eller som, i tillämpliga fall, innefattas i andra tillsynsrapporteringskrav som gäller för institutet enligt nationell rätt, ska lämnas till resolutionsmyndigheten så som de rapporterats av institutet i den senaste relevanta tillsynsrapport som lämnats till den behöriga myndigheten för referensåret för det årsbokslut som avses i punkt 1.

4. De uppgifter som avses i punkterna 1, 2 och 3 ska lämnas senast den 31 januari varje år för det år som upphörde den 31 december föregående år eller för tillämpligt relevant räkenskapsår. Om den 31 januari inte infaller på en arbetsdag ska uppgifterna lämnas senast påföljande arbetsdag.

5. Om de uppgifter eller data som lämnas till resolutionsmyndigheterna måste uppdateras eller korrigeras, ska dessa uppdateringar eller korrigeringar lämnas till resolutionsmyndigheterna utan otillbörligt dröjsmål.

6. Institutet ska lämna de uppgifter som avses i bilaga II i de dataformat och med det utseende som anges av resolutionsmyndigheten.

7. De uppgifter som lämnas i enlighet med punkterna 2 och 3 ska omfattas av de konfidentialitetskrav som anges i artikel 84 i direktiv 2014/59/EU.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 191, 28.6.2014, s. 1).

*Artikel 15***Resolutionsmyndigheters skyldigheter angående informationsutbyte**

1. För beräkningen av nämnaren för den riskpelare som avses i artikel 7.1 c ska resolutionsmyndigheterna senast den 15 februari varje år till Europeiska bankmyndigheten (EBA) lämna de uppgifter som de mottagit från samtliga på deras territorium etablerade institut angående utlåning och inlåning mellan finansförmedlare enligt bilaga I, på aggregerad nivå.
2. EBA ska senast den 1 mars varje år meddela varje resolutionsmyndighet värdet på nämnaren för den riskpelare som avses i artikel 7.1 c.

*Artikel 16***Insättningsgarantisystems rapporteringsskyldigheter**

1. Senast den 31 januari varje år ska insättningsgarantisystemen meddela resolutionsmyndigheterna sin beräkning av det genomsnittliga beloppet av garanterade insättningar under föregående år, beräknat kvartalsvis, för samtliga av sina medlemskreditinstitut.
2. Dessa uppgifter ska lämnas på både individuell och aggregerad nivå för berörda kreditinstitut, för att resolutionsmyndigheterna ska kunna fastställa den årliga målnivån för finansieringsarrangemanget för resolution i enlighet med artikel 4.2 och fastställa det grundläggande årliga bidraget från respektive institut i enlighet med artikel 5.

*Artikel 17***Efterlevnadsåtgärder**

1. När ett institut inte lämnar alla de uppgifter som avses i artikel 14 inom den tidsfrist som anges i den artikeln ska resolutionsmyndigheten använda uppskattningar eller egna antaganden vid beräkningen av det institutets årliga bidrag.
2. När uppgifterna inte har lämnats per den 31 januari får resolutionsmyndigheten tilldela det berörda institutet den högsta multiplikatorn för riskjustering enligt artikel 9.
3. När de uppgifter som ett institut lämnat till resolutionsmyndigheten blir föremål för ändringar eller revideringar ska resolutionsmyndigheten justera det årliga bidraget i enlighet med de uppdaterade uppgifterna vid beräkningen av det årliga bidraget från det institutet för påföljande bidragsperiod.
4. Skillnader mellan det årliga bidrag som beräknats och betalats på grundval av uppgifter som därefter ändrats eller reviderats och det årliga bidrag som borde ha betalats efter justeringen av det årliga bidraget ska regleras i det årliga bidragsbelopp som ska betalas för påföljande bidragsperiod. Justeringen ska ske genom en minskning eller ökning av bidraget för påföljande bidragsperiod.

*Artikel 18***Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder**

Resolutionsmyndigheterna får ålägga personer eller enheter som är ansvariga för överträdelse av denna förordning administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder enligt artikel 110 i direktiv 2014/59/EU.

*AVSNITT 4***SAMARBETSARRANGEMANG***Artikel 19***Samarbetsarrangemang**

1. För att säkerställa att bidragen verkligen betalas ska de behöriga myndigheterna på begäran av resolutionsmyndigheterna biträda dessa i samband med utförandet av uppgifter inom ramen för denna förordning.
2. Senast den 1 april varje år eller påföljande arbetsdag om den 1 april inte är en arbetsdag ska de behöriga myndigheterna, på begäran, till resolutionsmyndigheterna lämna kontaktuppgifter för institut till vilka beslut enligt artikel 13.1 ska meddelas. Med sådana kontaktuppgifter avses den juridiska personens namn, namnet på den fysiska person som företräder den juridiska personen, adress, e-postadress, telefon- och faxnummer eller alla övriga uppgifter som gör det möjligt att identifiera ett institut.

3. De behöriga myndigheterna ska till resolutionsmyndigheterna lämna alla uppgifter som gör det möjligt för dessa att beräkna de årliga bidragen, särskilt uppgifter relaterade till ytterligare riskjustering och uppgifter om relevanta undantag som behöriga myndigheter har beviljat instituten enligt direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013.

AVSNITT 5

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 20

Övergångsbestämmelser

1. När de uppgifter som krävs för en viss indikator som avses i bilaga II inte ingår i de tillämpliga tillsynsrapporteringskrav som avses i artikel 14 för det berörda referensåret, ska denna riskindikator inte tillämpas fram till det att tillsynsrapporteringskravet i fråga börjar gälla. Vikten av de övriga tillgängliga riskindikatorerna ska omskalas i proportion till deras vikter i enlighet med artikel 7, så att summan av deras vikter blir 1. Om någon av de uppgifter som krävs enligt artikel 16 inte är tillgänglig för insättningsgarantisystemet senast den 31 januari 2015, för beräkningen av den årliga målnivån enligt artikel 4.2 eller det grundläggande årliga bidraget från varje institut enligt artikel 5, ska de relevanta kreditinstituten efter ett meddelande från insättningsgarantisystemet lämna de berörda uppgifterna till resolutionsmyndigheterna senast den dagen. Genom undantag från artikel 13.1 ska resolutionsmyndigheterna, i fråga om de bidrag som ska betalas 2015, meddela varje institut sitt beslut om fastställande av det årliga bidrag som de ska betala senast den 30 november 2015.

2. Genom undantag från artikel 13.4 och i fråga om de bidrag som ska betalas 2015 ska det tillämpliga beloppet enligt det beslut som avses i artikel 13.3 betalas senast den 31 december 2015.

3. Genom undantag från artikel 14.4 och i fråga om de uppgifter som ska lämnas till resolutionsmyndigheten 2015 ska de uppgifter som avses i den punkten lämnas senast den 1 september 2015.

4. Genom undantag från artikel 16.1 ska insättningsgarantisystemen till resolutionsmyndigheten meddela uppgifter om beloppet av garanterade insättningar per den 31 juli 2015 senast den 1 september 2015.

5. Fram till och med utgången av den inledande period som avses i artikel 69.1 i förordning (EU) nr 806/2014 får medlemsstaterna tillåta att institut vars totala skulder, med avdrag för kapitalbas och garanterade insättningar, överstiger 300 000 000 euro och vars totala tillgångar inte överskrider 3 000 000 000 euro betalar ett engångsbelopp på 50 000 euro för de första 300 000 000 euron av totala skulder med avdrag för kapitalbas och garanterade insättningar. För den del av institutets totala skulder med avdrag för kapitalbas och garanterade insättningar som överstiger 300 000 000 euro ska institutet ge bidrag i enlighet med artiklarna 4–9 i denna förordning.

Artikel 21

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 oktober 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA I

FÖRFARANDE FÖR BERÄKNING AV INSTITUTENS ÅRLIGA BIDRAG

STEG 1

Beräkning av råindikatorerna

Resolutionsmyndigheten ska beräkna följande indikatorer med hjälp av följande mått:

Pelare	Indikator	Mått
Riskexponering	Kapitalbas och kvalificerade skulder som innehåller av institutet utöver MREL	$\left(\frac{\text{kapitalbas och kvalificerade skulder}}{\text{totala skulder inkl. kapitalbas}} \right)$ där, med avseende på denna indikator kapitalbas betecknar summan av primär- och supplementärkapital i enlighet med definitionen i artikel 4.1.118 i förordning (EU) nr 575/2013, kvalificerade skulder är summan av de skulder som avses i artikel 2.1.71 i direktiv 2014/59/EU. Totala skulder definieras i artikel 3.11 i denna förordning. Derivatskulder ska inkluderas i de totala skulderna på basis av att nettningsrättigheter gentemot motparter erkänns fullt ut. MREL betecknar minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt definitionen i artikel 45.1 i direktiv 2014/59/EU.
Riskexponering	Bruttosoliditetsgrad	Bruttosoliditetsgrad i enlighet med definitionen i artikel 429 i förordning (EU) nr 575/2013 och rapporterad i enlighet med bilaga X till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.
Riskexponering	Kärnprimärkapitalrelation	Kärnprimärkapitalrelation i enlighet med definitionen i artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 och rapporterad i enlighet med bilaga I till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.
Riskexponering	TRE/totala tillgångar	$\left(\frac{\text{TRE}}{\text{totala tillgångar}} \right)$ där total riskvägd exponering (TRE) betecknar totalt riskvägt exponeringsbeloppet i enlighet med definitionen i artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013. Totala tillgångar definieras i artikel 3.12 i denna förordning.
Stabilitet och variation i finansieringskällor	Stabil nettofinansieringskvot	Stabil nettofinansieringskvot rapporterad i enlighet med artikel 415 i förordning (EU) nr 575/2013.
Stabilitet och variation i finansieringskällor	Likviditetstäckningskvot	Likviditetstäckningskvot rapporterad i enlighet med artikel 415 i förordning (EU) nr 575/2013 och kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61.
Institutets betydelse för stabiliteten i det finansiella systemet eller ekonomin	Andel av utlåning och inlåning mellan finansförmedlare i EU	$\left(\frac{\text{Ut - och inlåning mellan finansförmedlare i EU}}{\text{total ut - och inlåning mellan finansförmedlare i EU}} \right)$ där utlåning mellan finansförmedlare definieras som summan av de bokförda värdena för lån och förskott till kreditinstitut och andra finansiella företag såsom de fastställs med avseende på mallarna nummer 4.1, 4.2, 4.3 och 4.4 i bilaga III till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014,

Pelare	Indikator	Mått
		inlåning mellan finansförmedlare definieras som summan av de bokförda värdena för lån och förskott till kreditinstitut och andra finansiella företag såsom de fastställs med avseende på mall nummer 8.1 i bilaga III till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014. Total utlåning och inlåning mellan finansförmedlare i EU är summan av den aggregerade utlåningen och inlåningen för institutionerna i varje medlemsstat i enlighet med artikel 15.

Steg 2

Diskretisering av indikatorerna

1. I beräkningarna nedan är n index för institutioner, i index för indikatorer inom pelarna och j index för pelare.
2. För varje råindikator som följer av steg 1, x_{ij} , med undantag för indikatorn "omfattning av tidigare extraordinärt offentligt finansiellt stöd" ska resolutionsmyndigheten beräkna antalet intervall (bin), k_{ij} , som närmaste heltal till

$$1 + \log_2(N) + \log_2 \left(1 + \frac{|g_{ij}|}{\sigma_g} \right),$$

där

N är antalet institutioner som bidrar till finansieringsarrangemanget vid resolution och som indikatorn beräknas för.

$$g_{ij} = \frac{\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^3}{\left[\frac{1}{N-1} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^2 \right]^{3/2}},$$

$$\bar{x} = \frac{\sum_{n=1}^N x_{ij,n}}{N},$$

$$\sigma_g = \sqrt{\frac{6(N-2)}{(N+1)(N+3)}}.$$

3. För varje indikator, utom indikatorn "omfattningen av tidigare extraordinärt offentligt finansiellt stöd", ska resolutionsmyndigheten hänföra lika många institut till varje intervall, varvid de institut som har de lägsta värdena på sina råindikatorer ska hänföras till det första intervallet. Om antalet institutioner inte kan delas exakt med antalet intervall ska varje första intervall r , med start från det intervall där instituten har det lägsta värdet på sina råindikatorer, tilldelas en ytterligare institution, där r betecknar resten av divisionen av antalet institutioner, N , med antalet intervall k_{ij} .
4. För varje indikator, med undantag för indikatorn "omfattning av tidigare extraordinärt offentligt finansiellt stöd" ska resolutionsmyndigheten tilldela alla institut inom ett givet intervall ett värde som motsvarar numret på det berörda intervallet, räknat från vänster till höger, så att värdet på den diskretiserade indikatorn definieras som $I_{ij,n} = 1, \dots, k_{ij}$.
5. Detta steg är tillämpligt på de indikatorer som anges i artikel 6.5 a och b endast under förutsättning att resolutionsmyndigheten fastställer att dessa indikatorer är kontinuerliga variabler.

Steg 3

Omskalning av indikatorerna

Resolutionsmyndigheten ska omskala varje indikator som följer av steg 2, I_{ij} , över skalan 1–1 000 enligt följande formel:

$$RI_{ij,n} = (1\,000 - 1) * \frac{I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}}{\max_n I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}} + 1,$$

där minimi- och maximifunktionernas argument ska vara värdet för alla institut som bidrar till finansieringsarrangemanget vid resolution och som indikatorn beräknas för.

Steg 4

Angivande av tilldelat tecken

1. Resolutionsmyndigheten ska tillämpa följande tecken för indikatorerna:

Pelare	Indikator	Tecken
Riskexponering	Kapitalbas och kvalificerade skulder som innehas av institutet utöver MREL	–
Riskexponering	Bruttosoliditetsgrad	–
Riskexponering	Kärnprimärkapitalrelation	–
Riskexponering	TRE/totala tillgångar	+
Stabilitet och variation i finansieringskällor	Stabil nettofinansieringskvot	–
Stabilitet och variation i finansieringskällor	Likviditetstäckningskvot	–
Institutets betydelse för stabiliteten i det finansiella systemet eller ekonomin	Andel av utlåning och inlåning mellan finansförmedlare i EU	+
Ytterligare riskindikatorer som fastställs av resolutionsmyndigheten	Medlemskap i ett internationellt skyddssystem	–
Ytterligare riskindikatorer som fastställs av resolutionsmyndigheten	Omfattning av tidigare extraordinärt offentligt finansiellt stöd	+

För indikatorer med ett plustecken betyder ett högt värde att institutet har högre risk. För indikatorer med ett minustecken betyder ett högt värde att institutet har lägre risk.

Resolutionsmyndigheten ska fastställa indikatorerna handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution samt ange deras tecken.

2. Resolutionsmyndigheten ska tillämpa följande transformation på varje omskalad indikator som följer av steg 3, $RI_{ij,n}$, för att inkludera dess tecken.

$$TRI_{ij,n} = \begin{cases} RI_{ij,n} & \text{if sign} = "-" \\ 1\,001 - RI_{ij,n} & \text{if sign} = "+" \end{cases}$$

Steg 5

Beräkning av de sammansatta indikatorerna

1. Resolutionsmyndigheten ska aggregera indikatorerna i inom varje pelare j genom ett vägt aritmetiskt medelvärde enligt följande formel:

$$PI_{j,n} = \sum_{ij=1}^{N_j} w_{ij} * TRI_{ij,n} = w_{1j} * TRI_{1j,n} + \dots + w_{N_j} * TRI_{N_j,n},$$

där

betecknar vikten för indikator i i pelare j i enlighet med definitionen j i artikel 7,

betecknar antalet indikatorer inom pelare j .

2. Resolutionsmyndigheten ska för sin beräkning av den sammansatta indikatorn aggregera pelarna genom ett vägt geometriskt medelvärde enligt följande formel:

$$CI_n = \prod_j PI_{j,n}^{w_j} = PI_{1,n}^{w_1} * \dots * PI_{j,n}^{w_j},$$

där

w_{ij} betecknar vikten för pelare i i enlighet med definitionen j i artikel 7,

N_j betecknar antalet pelare j .

3. Resolutionsmyndigheten ska tillämpa följande transformation så att den slutliga sammansatta indikatorn ger högre värden för institut med högre riskprofil.

$$FCI_n = 1\,000 - CI_n.$$

Steg 6

Beräkning av de årliga bidragen

1. Resolutionsmyndigheten ska omskala den slutliga sammansatta indikator som följer av steg 5, FCI_n , över den skala som anges i artikel 9 i enlighet med följande formel:

$$\tilde{R}_n = (1,5 - 0,8) * \frac{FCI_n - \min_n FCI_n}{\max_n FCI_n - \min_n FCI_n} + 0,8,$$

där minimi- och maximifunktionernas argument ska vara värdet för alla institut som bidrar till finansieringsarrangemanget vid resolution och som den sammansatta indikatorn beräknas för.

2. Resolutionsmyndigheten ska beräkna det årliga bidraget för varje institut n , med undantag för institut som omfattas av artikel 10 och för den del av institutens bidrag som ska erläggas som ett engångsbelopp och som medlemsstaterna tillämpar artikel 20.5 på, enligt följande:

$$c_n = Target * \frac{\frac{B_n}{\sum_{p=1}^N B_p} \cdot \tilde{R}_n}{\sum_{p=1}^N \left(\frac{B_p}{\sum_{q=1}^N B_q} \cdot \tilde{R}_p \right)},$$

där

p, q är index för institut,

Target betecknar den årliga målnivå som fastställs av resolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 4.2, minus summan av de bidrag som beräknats i enlighet med artikel 10 och minus summan av eventuella engångsbelopp som betalas ut i enlighet med artikel 20.5,

B_n betecknar skuldbeloppet (utom kapitalbas) minus de garanterade insättningarna för institut n , med justering i enlighet med artikel 5 och utan att tillämpningen av artikel 20.5 påverkas.

BILAGA II

UPPGIFTER SOM SKA LÄMNAS TILL RESOLUTIONSMYNDIGHETEN

- Totala tillgångar enligt definitionen i artikel 3.12
 - Totala skulder enligt definitionen i artikel 3.11
 - Skulder enligt artikel 5.1 a, b, c, d, e och f
 - Skulder till följd av derivatkontrakt
 - Skulder till följd av derivatkontrakt värderade i enlighet med artikel 5.3
 - Garanterade insättningar
 - Total riskexponering
 - Kapitalbas
 - Kärnprimärkapitalrelation
 - Kvalificerade skulder
 - Bruttosoliditetsgrad
 - Likviditetstäckningskvot
 - Stabil nettofinansieringskvot
 - Utlåning mellan finansförmedlare
 - Inlåning mellan finansförmedlare
-